

hvilket af dem, som søge Forsikkring, ansees for en Ubillighed. Da hele Sagen i Virkeligheden kun er et Tariffpørgsmaal, har man anseet det for rettest at benytte den Aldersberegning, som stemmer bedst med hvad der i andre Livsforhold er almindeligst, nemlig efter fyldte Aar. At ingen Forsikkring kan tegnes for kortere Tid end et Aar, maa efter de ved Livsforsikkring givne Forhold ansees som en Selvfølge, men bør af Hensyn til de hyppigere Indbetalingsfrister, man i Fremtiden agter at tilstaae, dog uden Tvivl nævnes.

Til § 5.

Grundene til de vigtigste af de i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser ere allerede anførte i Indledningen til Motiverne. I den nugældende Plan for Livrente- og Forsørgelsesanstalten er fastsat, at enhver Disposition, den Forsørgede maatte gjøre over den for ham anskaffede Forsørgelse, er ugyldig og ikke vil blive anerkjendt af Anstalten. Denne Bestemmelse har undertiden viist sig uensigtsmæssig, idet den har forhindret Personer, som vare i Besiddelse af Overlevelsesrenter, i at capitalisere disse eller paa anden Maade gjøre dem mere frugtbringende for sig. Paa den anden Side bør det neppe formenes den Forsørger, som ønsker at erhverve en Forsørgelse under saadanne Vilkaar, at den fikkes den Forsørgede personlig, at opnaae dette Dødsfald, og man har derfor foreslaaet, at en Forsørgelse efter Forsørgerens Valg skulde kunne tegnes som afhændelig eller som uafhændelig.

Til § 6.

Bestemmelserne om Aldersbentis ere de samme som de ved de bestaaende Anstalter gjældende, der ansees for tilstrækkelig betryggende.

For de i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser om Helbredsattest ere Grundene angivne i Indledningen til disse Motiver.

Til § 7.

Der er ved denne Paragraph aabnet Interessenterne Afgang til at kunne tegne Forsikringer med hyppigere Indbetalinger end een

Gang om Aaret. Naar Ministeriet ikke, som i sit tidligere Forslag, har tilladt ugentlige Indbetalinger, da skriver dette sig fra, at den Procentforhøielse af Indstudene, som efter hele det foreliggende Forslags Character maatte fastsættes for ugentlige Indbetalinger, vilde gjøre disse saa dyre for Interessenterne, at det for dem vilde være meget bedre at indsatte deres ugentlige Sparepenge i en Sparekasse, og igjennem denne lade Præmierne indbetale i maanedlige, fjerdingaarlige, halvvaarlige eller heelaarlige Terminer, hvilket sidste i det Hele vil blive det billigste for dem.

Igjennem de i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser vil det blive Anstalten muligt at imødekomme det af Interessenterne ofte fremsatte Ønske om at erholde deres Præmieres Forsaldsdag flyttet.

Til § 8.

En Livsforsikkring betales nu først, naar 3 Maaneder ere forløbne, efterat de nødvendige Oplysninger om Døden og Dødens Aarsag ere bragte tilveie. I enkelte Tilfælde kan dog denne Tilveiebringelse af de nødvendige Oplysninger i behørig Form, navnlig naar Dødsfaldet har fundet Sted i Udlandet, medtage længere Tid, og der synes da ikke tilstrækkelig Anledning til at forlange 3 Maaneders Frist efter den Tid, da Anstalten har faaet de den tilfredsstillende Oplysninger, et Tidspunkt, hvorover Trediemand ikke har Raadighed. Fristen foreslaaes derfor sat til 3 Maaneder efter at Dødsfaldet er anmeldt.

Til § 9.

De i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser om Godtgjørelse til den, der ønsker en indgaaet Forsikkringscontract hævet, stemme i det Væsentlige med dem, der gjælde i de nu bestaaende Anstalter, og ere uden Tvivl mere liberale imod de Forsikrede, end i nogen anden bestaaende Forsikkringsanstalt. Mange Forsikkringsanstalter give aldeles ingen Godtgjørelse til dem, der ville træde ud, andre give den kun til dem, der træde ud efter at have været Interessenter i et vist Antal Aar, de fleste give den kun med et mindre Beløb, som fastsættes efter Bestyrelsens Skøn. Der kan